

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι δὲν κάμνουν ὀρθὰ οἱ προσφέροντες ἄζυμους καὶ στρογγυλοὺς τοὺς ἄρτους, δι' ὅ,τι ὁ Χριστὸς ἐσαρκώθη, τὸ δὲ σῶμα εἶναι ἐκ στοιχείων.

Λέγουσι τινὲς ὅτι τὸ κυκλοειδὲς σχῆμα σημαίνει καὶ τὸ ἀναρχον καὶ τὸ ἀτελεύτητον τῆς Θεότητος τοῦ Ἄρτου· ἡμεῖς δὲ οἱ ὀρθόδοξα φρονούντες τί λέγομεν εἰς αὐτό; λέγομεν ὅτι δὲν εἶναι τώρα ὁ λόγος περὶ Θεολογίας· ἀλλὰ τὸ Μυστήριον τῆς Σαρκώσεως καὶ τοῦ Πάθους κηρύττεται, καὶ ἐδῶ ἐκτυπουνται ἡ Ἐνανθρώπησις καὶ ἡ Σταύρωσις. Μ' ὄλον τοῦτο οὐδὲ τὸ σχῆμα αὐτὸ τὸ κυκλοειδὲς ἀφέθη, ἀλλὰ φαίνεται μέσα εἰς τὴν σφραγίδα, καὶ ἐκεῖ εἶναι περισσότερο ἀναγκαῖον δι' ὅ,τι ἢ μὲν οἰκονομία τοῦ Σωτήρος φαίνεται ἐντελὴς μέσα εἰς τὸν Ἄρτον καὶ εἰς τὸ σχῆμα αὐτοῦ, τὸ ὅποτον εἶναι τετραμερές ἤτοι τετράγωνον· ἢ δὲ Θεότης, εἰς τὴν σφραγίδα τοῦ Ἄρτου, ἢ ὅποια εἶναι κυκλοειδής, καὶ εἰς τὴν μέσην τῆς ὁ Σταυρὸς, ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος Σωτὴρ ἡμῶν εἶναι εἰκονιζόμενος. Τὰ ὅποια ὅλα αὐτὰ ὁμοῦ δεικνύουσι τὸν Ἄναρχον καὶ ἀτελεύτητον Λόγον σεσαρκωμένον, καὶ πῶς εἶναι Θεὸς, καὶ πῶς ἐφάνη ὡσάν ἡμᾶς, καὶ ἐσαρκώθη ἀληθινὰ, καὶ τὰ πάθη ὑπέφερε, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁποῦ ἦτον με μορφήν Θεοῦ, ἐγίνε καὶ με μορφήν ἀνθρώπου. Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ εἰκονίζη τις μόνον τὴν Θεότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ νὰ μὴ φανῆ, καθὼς λέγουν μερικοὶ αἵρετικοὶ, πῶς ἡ ἀνθρωπότης ἠφανίσθη, καὶ ἐγίνεν ὄλος Θεός· καὶ καθὼς λέγουν ἐκεῖνοι ὅπου δοξάζουν μίαν φύσιν ἐν τῷ Χριστῷ, οἱ λεγόμενοι δηλαδὴ Μονοφυσῖται· πλὴν δὲν ἐγίνεν οὕτω, μήτε τοιοῦτόν τι παρελάβομεν, ἀλλὰ μένει τέλειος καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην φύσιν, καὶ ἢ Θεότης εἰς ἄκρον ἠνώθη με τὴν ἀνθρωπότητά του· δι' ὅ,τι αὐτὸς ἐθέωσεν ὄλην τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ με τὴν ἄκραν του ἔνωσιν, τὴν ἔκαμεν ὁμίθειον· διεφύλαξεν ὁμοῦ καὶ τὰ ἰδικά του, λέγω τὰ τῆς Θεότητος· ὅθεν καὶ εἶναι τέλειος ἀνθρώπος, καὶ εἰς τόπον περιοριζόμενος, καθὼς καὶ τέλειος Θεός, ὦν πανταχοῦ, καὶ ὑπὲρ τὸ Πᾶν, καὶ ἔχει προσέτι καὶ τὰ τοῦ Σώματος· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο μετὰ τὴν ἀνάστασιν καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ὠράθη, καὶ ἐψηλαφήθη, καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν εἰσηλθε. Βλέπεις ὅτι καὶ ἀφθαρτος ἦτον, καὶ τὰ ἰδικά του τὰ ἐφύλαττε, καὶ πῶς ὁ αὐτὸς εἶναι καὶ ἄκτιστος, καὶ κτιστός; καὶ πῶς εἶναι ἐκ δύο Φύσεων, μ' ὄλον ὅπου εἶναι εἷς κατὰ τὴν ὑπόστασιν; Λοιπὸν φύλαττε ἐκεῖνα ὅπου εἶναι τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ μὴ προσφέρης νεκρά καὶ ἀψυχα· μὴν ἐγκαινίζης ἐκεῖνα ὅπου κάμνουν οἱ

ΣΥΜ. ΘΕΣΣΑΛ.

Ἰουδαῖοι· μὴ φέρης εἰς τὴν μέσην τὸν παλαιὸν Νόμον; καὶ μὴν ἑορτάζης με Ἄζυμα. Ἀλλὰ λέγει ὁ Παῦλος, (ἐπιφέρουσι τινὲς) νὰ κάμωμεν προσφορὰν με Ἄζυμα· «μὴ ἐν Ζύμῃ παλαιᾷ, ἀλλ' ἐν ἄζυμοῖς εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας (1).» Ἀλλοίμονον! οὕτω νοεῖς ἐκεῖνα ὅπου λέγει ὁ Θεοκλήρυς; Αὐτὸ, ἀνθρώπε, τὸ λέγει ἐκεῖνος με τὸ νὰ ἀναίρη τὴν ρίζαν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀμαρτίας· διὸ καὶ λέγει ὄχι με Ζύμην παλαιάν κακίας καὶ πορνείας· καὶ καλὰ λέγει βέβαια· ὅθεν καὶ σὺ ἀπόρριψαι αὐτὴν τὴν Ζύμην, τὴν πορνείαν δηλαδὲ ἐκεῖνου ὅπου ἐπόρνευσεν εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀκαθαρσίαν, ὅτι δι' αὐτὴν εἶναι ὁ σκοπὸς ὄλος, καὶ περὶ τούτου εἶναι καὶ ὁ λόγος. «Ἐξάρατε, λέγει, ἡγουν σηκώσατε ἀπὸ τὴν μέσην τὸ τοιοῦτον.» «οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ (2).» διότι οὕτως ἢ κακία ὡς μία φθοροποιὰ ἀσθένεια, ἀφ' οὗ ἀρχίσθη ἀπὸ ἓνα, προχωρεῖ καὶ εἰς τοὺς λοιπούς· διὰ τοῦτο καὶ «ἐξάρατε, λέγει, τὴν παλαιάν Ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα ἐν Χριστῷ πεφυραμένοι» ἡγουν νέοι καὶ ἀναμάρτητοι, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς· ἐπειδὴ καὶ νέος ἀνθρώπος Ἀδάμ ὁ Χριστὸς λέγεται, καὶ με τὸ μέσον αὐτοῦ σεις εἶστε ἄζυμοι, τοῦτ' ἐστὶν ἀμέτοχοι ἀπὸ ἀμαρτίαν, διὰ τὸ Βάπτισμα καὶ διὰ τὸ Μῦρον· δι' ὅ,τι τὸ Πάσχα ἡμῶν εἶναι ὁ Χριστὸς, ὅστις διὰ ἡμᾶς ἐθουσιάσθη, καὶ ἡμᾶς διεθίβασεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον τῆς ἀμαρτίας. Αὐτὴ εἶναι τοῦ Παύλου ἡ ἔννοια καὶ ὁ λόγος, καὶ κατ' αὐτὴν ἀποστρέφου καὶ δῶκε τὴν ζύμην τῆς ἀμαρτίας, καὶ μὴ μετέχης ἀπὸ αὐτὴν παντάπασι. Αὐτὴ, λέγω πάλιν, καὶ ὄχι ποτὲ ἄλλη, εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ ἀνωτέρου ῥητοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀποστόλου Παύλου, καὶ οὕτω πρέπει νὰ ἐξηγητῆται, καὶ ἡμεῖς νὰ πιστεύωμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Τί σημαίνει τὸ ὠμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν Ζύμη (3).

Μὴν ἀποσρέφουσαι ὁμοῦ τὴν ζύμην τῆς ἀφθαρσίας, με τὴν ὅποιαν ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν· διὰ τί συναγει καὶ ἐνώνει με τὸν ἑαυτὸν τῆς, καὶ ἀλλάζει εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐκεῖνους ὅπου πειθονται εἰς τὸ θεῖον κήρυγμα· τὴν ὅποιαν ζύμην καὶ γυνή, ἤτοι ἡ Ἐκκλησία τοῦ ὑπερουρανοῦ Νυμφίου, τὴν ἐκρυσφεν εἰς τρία σάτα, ἡγουν μὸδια ἀλεύρου, τὰ ὅποια δηλοῦσι τὰς τρεῖς τάξεις τῶν σωζομένων, δούλων μισθίων, καὶ υἱῶν, καὶ ἐκεῖνων ὅπου σωφρονοῦν εἰς τὸν γάμον, καὶ τῶν παρ-

(1) Α΄ Κοριθ. ἐ. 8. (2) Αὐτοῖ ἐ. 6. (3) Λουκ. ιγ΄. 21.